

[Mose Hansen.]

normal vis, men som går ud over de rammer, der fastsættes i kapitalvindingsloven. Mit parti er af den opfattelse, at både den gældende og den nu foreslåede reviderede lov om kapitalvinding skaber en urimelig stor administration, og det provenu, der indvindes, går tabt i dyr administration.

Det nye lovforslag bygger videre på gældende lov, og der gives i lovforslaget mulighed for at benytte 13. almindelige vurdering i 1964 som anskaffelsespris, hvis ejendommen er erhvervet før den 1. januar 1965. Det vil altså sige, at man på denne måde tvinger de ejendomsbesiddere, der har købt før 1. januar 1965, til at anmode vurderingsmyndighederne om en høj vurdering ved den 13. almindelige vurdering i 1964. De pågældende ejendomsbesiddere kender jo ikke inflationsstigningen og prisbevægelserne i fremtiden. De ved heller ikke, om dødsfald eller andre omstændigheder tvinger dem til salg, og hvis de derfor i fremtiden vil undgå særlig indkomstskat, må de forlange foretaget en høj vurdering, hvilket igen betyder nye forøgede ejendoms-skatter, højere formueskat og højere værdi af bolig i egen ejendom.

Bestemmelsen om, at kun forbedringer på over 2.000 kr. regnes med i den regulerede anskaffelsessum, er ikke særlig vel gennemtænkt. Denne regel betyder, at skatteydere, der årligt ikke kan ofre 2.000 på deres ejendom, straffes ved salg, og det går særlig ud over dem, som køber en forsømt ejendom og ved flid og dygtighed og egen ekstra arbejdsindsats forbedrer ejendommen uden derved at komme op på de 2.000 kr. årligt. En sådan flittig, sparsommelig ung mand kan da ved salg komme til at betale særlig indkomstskat af egen arbejdsindsats, og det vil man ofte få at se, særlig i landbruget, hvor man har købt en forsømt ejendom og så har forbedret den ved egen arbejdsindsats. Jeg ser altså sigtet i denne lov. Den vil med de indeholdte begrænsninger straffe flid og sparsommelighed med grænsen på de 2.000 kr.

Forskellen mellem den regulerede anskaffelsessum og afståelsessummen, altså den regulerede fortjeneste, reduceres nu med 10.000 kr. mod tidligere 5.000 kr. Derefter forhøjes den regulerede fortjeneste med 50 pct. for personer og dødsboer, så den reelle beskatning af fortjeneste bliver 45 pct. mod tidligere 30 pct. Bestemmelsen om, at der gives fradrag på 10.000 kr., inden kapitalvindingsskatten beregnes, ser i første øjeblik ret besnærende ud. At der gives fradrag og så mange som muligt, kan mit parti tiltræde, men når det omtalte fradrag på 10.000 kr. får den virkning, som det får efter denne lov, så må vi sige fra.

Forholdet er nemlig det, at for to ejendomme, der er anskaffet på samme tid og derefter sælges med samme procentvise fortjeneste i forhold til anskaffelsessummen, som kan være forskellig, vil fradraget på 10.000 kr. bevirke, at den ejer, der har anskaffet ejendommen til en højere pris, kommer til at betale en højere procentvis beskatning i forhold til fortjenesten end den ejer, der har købt ejendommen til en lavere pris. Det vil altså sige, at den progressive beskatning af fortjenesten også føres videre på dette område. Derudover er det vor opfattelse, at loven vil fremkalde en prisstigning, der så nogenlunde svarer til det beløb, der bliver pålagt de pågældende ejendomme i beskatning. Vi vil måske også få at se, at sælgeren betinger sig, at køberen skal betale kapitalvindingsskat, ligesom grundstigningsskylden i sin tid blev overført til køberen.

Under jordlovenes behandling omtalte jeg salgsstatistikken og fremhævede, at familieoverdragelse inden for landbruget burde blive et væsentligt led i generationsskiftet. Ved familiehandler bliver der ofte aftalt en lav ejendomspris; men tænker vi videre, og der f. eks. sker et dødsfald, så enten enken eller enkemanden på grund af vanskelige medhjælperforhold bliver tvunget til at sælge, kan det betyde en ikke uvæsentlig kapitalvindingsskat, såfremt eje-